

MARIA KONOPNICKA

Tekst do mszy śpiewanej

MARIA KONOPNICKA

*Tekst do mszy śpiewanej*¹

INTROIT²

Do Boga mego, jak do żywej wody,
Spragniony biegnę w czas błogiej pogody,
Do Boga mego i do Zbawiciela,
Co młodość moją duchem uwesela.

Do Boga mego, do Jego ołtarzy,
Jak gołębica, dusza się ma waży.
Od rzesz nieświętych jedyna mi droga
Do mego Boga!

---

¹*Tekst do mszy śpiewanej* — utwór Marii Konopnickiej jest poetycką wersją mszy świętej. Kolejne strofy odpowiadają fragmentom liturgii Kościoła katolickiego. [przypis edytorski]

²*introit* (z łac.) — pieśń rozpoczynająca mszę. [przypis edytorski]

KYRIE³

Kyrie elejson⁴ — zmiłuj się, o Panie!
Chryste elejson — winy nasze zmaż!
Wejrzyj na ludu Twego pokajanie,
Pokaż mu dawne swoje zmiłowanie,
Ojcowską ku nam racz obrócić twarz...
Kyrie elejson — winy nasze zmaż!

GLORIA⁵

Niech śpiewa Syjon⁶! Niech brzmi ziemia cała
Odgłosem hymnów i radosnych lir!
O, chwała, Bogu na niebiosach chwała!
A zbożnym ludom pokój tu i mir!

---

³kyrie (z gr.) — akt pokuty. [przypis edytorski]

⁴kyrie elejson (z gr. Κύριε, ἐλέησον) — Panie, zmiłuj się. [przypis edytorski]

⁵gloria (łac.) — chwała; tu skrót od *Gloria in excelsis Deo*: chwała na wysokości Bogu. [przypis edytorski]

⁶Syjon (z hebr.) — metaforyczne określenie narodu wybranego, Kościoła; pochodzi od geograficznej nazwy jednego ze wzgórz w Jerozolimie, miejsca, w którym przechowywana była Arka Przymierza. [przypis edytorski]

O, wstań, Łazarzu, z swojego barłogu,
Wznieś w górę czoło, zrzuć śmiertelny kir!
O, chwała, chwała na niebiosach Bogu!
A zbożnym ludom pokój tu i mir!

GRADUALE⁷

Na padół smutków i boleści
Swe żywe Słowo zesłał Pan,
I zstąpił zwiastun dobrej wieści
I zakon⁸ został ludom dan!

O Chryste! Niechaj zdrój żywota
Ze słowa Twego spłynie nam!
A kiedy burza się rozmiota,
Wśród dzieci Twoje zestąp sam!

---

⁷*graduale* (łac.) — pieśń poprzedzająca śpiew „Alleluja!”. [przypis edytorski]

⁸*zakon* (tu daw.) — prawo, kanon zasad. [przypis edytorski]

CREDO⁹

W mądrość przedwieczną, która światy tworzy,
Słońca zapala, sieje blaski zorzy,
Morza napęlnia i gwiazd drogi strzeże,
W Boga i w Ojca wszechistnienia wierzę!

W miłość najwyższą, co wzgardziła niebem,
Z ludźmi się dzieląc gorzkim życia chlebem,
W miłość, co krew swą dała nam w ofierze,
W zbawcę ludzkości, w krzyż Chrystusa — wie-
rzę!

W serc czystych Twórcę i Pocieszyciela,
W światło, co wieki i ludy obdziela,
W bóstwa z człowiekiem wieczyste przymie-
rze,
W Ducha Świętego, w Trójcę Świętą — wie-
rzę!

Wiarą tą znacę pierś i czoło moje,
O, spraw to, Panie, niech przy niej dostoję,

---

⁹*credo* (łac.) — wyznanie wiary. [przypis edytorski]

Ukarz, gdy lud Twój zasłuży na karę!
Lecz nam pozostaw ojców naszych wiarę!

OFFERTORIUM¹⁰

Ofiarę czystą i dar nieskalany
Niesiemy¹¹, Panie, na zgładzenie win.
Gdy gromem błysnie Ojciec rozgniewany,
Niech męką swoją przebłaga Go Syn.

Miłości oto najwyższej obiata¹²,
Wszchemocy Bożej moc tajna i cud.
Zdrój żywej wody obmywa grzech świata
I chleb anielski nakarmia¹³ Twój lud!

O, przyjmij, Panie, ten kielich zbawienia,
Bo nadszedł błogi litości Twej czas.
I białą hostią Twego przebaczenia
I wszchemiłości obdziel wszystkich nas!

---

¹⁰*offertorium* (łac.) — ofiarowanie. [przypis edytorski]

¹¹*niesiemyć* (daw.) — dziś: niesiemy Tobie. [przypis edytorski]

¹²*obiata* (daw., z łac.) — ofiara. [przypis edytorski]

¹³*nakarmiac* — dziś popr.: karmić. [przypis edytorski]

SANCTUS¹⁴

W istności swojej dla nas niepojęty,
Co słońc miliony masz u swoich nóg,
O, święty, trzykroć święty, święty, święty
Pan nasz i Bóg!

Serafów¹⁵ chóry, jak łan zboża zgięty,
Gwiazdzistym czołem biją w niebios próg.
O, święty, trzykroć święty, święty, święty
Pan nasz i Bóg!

BENEDICTUS¹⁶

O podniesiony na krzyżu, o Chryste,
Wyciągnij ku nam przebite ramiona!
Gdy duch w ciemnościach omdlewa i kona,
Ty nad nim rozpal swe światło wieczyste!

---

¹⁴*sanctus* (łac.) — święty. [przypis edytorski]

¹⁵*seraf*, częściej *serafin* — istota biblijna o trzech parach skrzydeł, najwyższa w hierarchii aniołów. [przypis edytorski]

¹⁶*benedictus* (łac.) — błogosławiony. [przypis edytorski]

O podniesiony na krzyżu, o Panie!
Z otchłani wieków wołamy ku Tobie.
Ty zbaw swe wierne, a nawiedź je¹⁷ w grobie
I ducha ożyw i daj zmartwychwstanie!

AGNUS¹⁸

O Zbawicielu, o Baranku boży,
Coś wziął na siebie Ojca swego gniew,
Kiedy nas pomsta wszechmocna zatrwoży,
Gdy Pan prawicę ciężką swą położy,
Bądź nam miłościw, o Baranku boży,
Coś za nas oddał ciało Swe i krew!

BENEDICTIO¹⁹

Na życie walki i na skon,
Na pracę ducha i na trud,
Na posiew dobra i na plon

---

¹⁷*zbaw swe wierne, a nawiedź je* — dziś popr. forma: zbaw swych wiernych, nawiedź ich (tu archaiczna forma, nawiązująca do języka starych przekładów Biblii, np. Jakuba Wujka). [przypis edytorski]

¹⁸*angus* (łac.) — baranek; tu: Baranek boży. [przypis edytorski]

¹⁹*benedictio* (łac.) — błogosławieństwo. [przypis edytorski]

Błogosław, Panie, wierny lud!

Bądź w sercach naszych, w myślach bądź,
Błogosław każdej chaty próg,
Jednością wzmacniaj, zgodą rządź,
Boś Ty nasz Ojciec, Ty nasz Bóg!...

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3.

Fundacja Nowoczesna Polska zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony:
<http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/konopnicka-tekst-do-mszy-spiwanej>

Tekst opracowany na podstawie: Maria Konopnicka, Poezye. Wydanie zupełne i krytyczne, tom VII, oprac. Jan Czubek, nakł. Gebethner i Wolff, Warszawa-Kraków 1916.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN. Utwór powstał w ramach "Planu współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 roku" realizowanego za pośrednictwem MSZ w roku 2014. Zezwala się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o "Planie współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r."

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Bartłomiej Nawrocki, Dorota Kowalska, Paulina Choromańska.

Okładka na podstawie: Church of the Transfiguration, ishaip@Flickr, CC BY-SA 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki **MARIA KONOPNICKA, Tekst do mszy śpiewanej** Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie. 10

Jak możesz pomóc?